

אם שמוע תשמעו (בקולי) דישראל נמשלו
לשה כדכתיב שה פזורה ישראל דמה השה
אם מת אחד מהם כולם מרגישים אף
ישראל אם מת אחד מהם כולם מרגישים
ומצטערים יעו"ש, היינו דישראל יש
ביניהם אהבה ואחדות ומצטערים אחד
בצער וזלזול, והנה כאשר ח"ו יש בישראל
שנאת חנם הרי חלילה בטל דמיונם לשה,
וזו הרמז כאן דואם ימעט הבית מהיות
משה היינו שנתמעט הבית שני ונחרב לפי
שלא היתה בישראל בחינת שה, אזי
התיקון לזה הוא ולקח הוא ושכנו הקרוב
אל ביתו היינו לבטל השנאת חנם ולהיות
באהבה ואחדות עם חבירו וע"י זה נזכה
לבנין הבית השלישי בב"א.

ועל פי דרכו של בעל הש"ך עה"ת דמהיות משה מרמז על משה רבינו, יש לומר נמי קרוב להנ"ל דכי ימעט הבית מהיות משה היינו דאם נחרב הבית השני אף על פי שהיו עוסקין בתורה כדאמרינן מקדש שני שהיו עוסקין בתורה וכו', ונמצא דהי' בהם בישראל כח התורה שהוא כח משה רבינו שר התורה, ואם אעפ"כ נחרב הבית מפני שהיתה בו שנאת חנם העצה היא ולקח הוא ושכנו הקרוב אל ביתו היינו לצרף לכח התורה של משה רבינו כוחו של אהרן הכהן שהוא שכנו ואחיו הקרוב של משה, והיינו לתפוס במדתו של אהרן הכהן שהי' אוהב שלום ורודף שלום וכו', ובצירוף שני אלו נזכה שיבנה לנו שוב בית המקדש בב"א.

א"י כי הנה כללות האדם מכונה בשם בית כדכתיב (קהלת י"ב) ביום שיזועו שומרי הבית, ואם ימעט הבית מהיות משה היינו שאם האדם שהוא הבית ממועט ואינו מתקון כראוי אע"פ שהוא

עוסק בתורה ויש בו כוחו של משה רבינו שהוא כח התורה, העצה היא ולקח הוא ושכנו הקרוב אל ביתו, כי חשיבות לימוד התורה שתתקן את האדם היא כשהלימוד הוא בטהרה ולכן צריך לצרף לכת התורה של משה רבינו כוחו של יוסף הצדיק שומר הברית, והיינו ולקח הוא ושכנו הקרוב אל ביתו, כח משה רבינו וכח שכנו הקרוב אל ביתו שזה יוסף הצדיק כדכתיב אמר יוסף ויקח משה את עצמות יוסף עמו ודרשין (פסחים ס"ז ע"א) עמו במחיצתו, ועיקר בעל הבית הוא יוסף הצדיק שעליו אמרו בגמרא בבא בתרא (קכ"ג ע"א) משל למה הדבר דומה לבעל הבית שגדל יתום בתוך ביתו וכו', יעו"ש ובבית ישראל פרשת מצורע שנת תשי"ז ד"ה נגעי בתים.

וַיִּשְׁחַטּוּ אוֹתוֹ כָּל קָהָל עֵדֶת יִשְׂרָאֵל,
פִּירֶשׁ"י קָהָל וְעֵדָה וַיִּשְׂרָאֵל
מִכָּאן אָמְרוּ פִּסְחִי צָבוּר נִשְׁחַטִּין בְּשֵׁלֶשׁ
כְּתוּת כו' כְּדֹאִיתָא בַּפִּסְחִים (ס"ד ע"א),
הִנֵּה בְּגִמְרָא שֵׁם וּבְרֶשׁ"י מְבוֹאֵר דְּקָהָל
הֵיִינוּ עֲשֵׂרָה וְעֵדָה עֲשֵׂרָה וַיִּשְׂרָאֵל עֲשֵׂרָה
יְעוֹ"שׁ, וְכָתֵב מֵהֶרֶשׁ"א ז"ל שֵׁם בַּחֲדָא"ג
דְּעֵדָה דְּהוּי עֲשֵׂרָה יִלְפִינָן מִמְרָגְלִים דְּכָתִיב
הַבְדִּלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה וְגו' וַיִּשְׂרָאֵל יִלְפִינָן
מִגְזֵיזוּיָהּ שׁוֹה דְּתוֹךְ תוֹךְ כְּדֹאמַר פֶּרֶק בֶּן
סוּרֵר (ע"ד ע"ב) וְלַעֲנִין קִידוּשׁ הַשֵּׁם בְּעִי
עֲשֵׂרָה דְּכָתִיב הִכָּא וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְגו' וְכָתִיב הֵתָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וְגו'
וְקָהָל נָמִי מִשְׁמַע בַּכ"מ עֲשֵׂרָה וְאַפְשֵׁר
מִדְּהִנְהוּ כְּתוּת עֵדָה וַיִּשְׂרָאֵל עֲשֵׂרָה קָהָל
נָמִי עֲשֵׂרָה עַכ"ד, וַיֵּשׁ לְהַעִיר דְּהַלִּימוּד
דְּקָהָל הוּי עֲשֵׂרָה הָא מְפּוֹרֶשׁ הוּא בְּרֶשׁ"י
כְּתוּבוֹת דָּף ז' ע"ב דְּעַל הָא דִּילְפִינָן הֵתָם
דְּבִרְכַּת חֲתָנִים בְּעֲשֵׂרָה מִדְּכָתִיב בְּמִקְהָלוֹת
בְּרָכּוֹ אֱלֹקִים ה' מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל פִּירֶשׁ"י